

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 1951-03-17 ~~מספר~~ ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה-משרד הרווחה והשירותים
החברתיים חיפה

בפני כב' השופטת שושנה ברגר, שופטת בכירה

המבקשות:

1. ~~מספר ת.ז.~~
1. ~~מספר ת.ז.~~
ע"י ב"כ עוה"ד דניאלה יעקובי

נגד

המשיב: היועץ המשפטי לממשלה-משרד הרווחה והשירותים
החברתיים חיפה

ובעניין הקטין: ~~מספר ת.ז.~~ יליד 24.4.16

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

החלטה

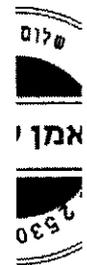
1. בפניי בקשה מיום 1.3.17 למתן צו הורות פסיקתי למבקשת 2 כלפי הקטין, ~~מספר ת.ז.~~ יליד 24.4.16 (להלן: "הקטין") שנולד לאמו המבקשת 1, על מנת שהמבקשת 2 תירשם כאמו הנוספת (להלן: "הבקשה").
2. מובהר כי הצדדים חלוקים ביחס לשאלת מועד תחולתו של הצו ולא ביחס לעצם מתן הצו. בתגובת המשיב מיום 26.6.17 הובהר כי אין למשיב התנגדות למתן צו ההורות המבוקש, למעט בנוגע למועד תחולת הצו, כאמור.
3. ראשית, ייאמר כי לא מצאתי הצדקה להמתנה המבוקשת מטעם המשיב ביחס לשאלת מועד תחולתו של הצו. כלל לא ברור האם תוגש בר"ע לבית המשפט העליון על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בעמ"ש (מרכז) 60269-01-17 היועמ"ש נ' סול [פורסם בנבו] (26.6.17) (להלן: "הלכת סול"). ראו לעניין זה דברי ב"כ היועמ"ש בעמ' 1 לתגובתו בפסקה האחרונה: "...ליתן לבית המשפט העליון לומר דברו בעניין (ככל שאומנם תוגש בר"ע)...". סבורני כי יש בכך פגיעה שאיננה מידתית בזכויות הקטין והמבקשות, ועל מנת שלא יתקיים פרק זמן של חוסר ודאות באשר למעמד הורי הקטין. והדברים ברורים.
4. לגופו של עניין, ביום 3.9.17 הגיש המשיב תגובתו העניינית בהתאם להחלטתי מיום 20.8.17, במסגרתה התבקש לפרט מדוע אין ליתן צו הורות פסיקתי למן מועד לידת הקטין, ממנה עולה כי המשיב סבור כי הטעמים להלן מצדיקים אי מתן צו הורות פסיקתי למן מועד לידת הקטין:
 - א. יש בעובדה כי הבקשה הוגשה זמן כה רב לאחר לידת הקטין כדי למנוע החלת הצו רטרואקטיבית למועד הלידה.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 17-03-1951-אח' נ' היועץ המשפטי לממשלה-משרד הרווחה והשירותים
החברתיים חיפה

- ב. המבקשות לא הצביעו על נסיבות חריגות שבטובת הקטין המחייבות יצירת יחסי הורות מיום לידתו.
- ג. המשיב חזר והדגיש את הטעמים אשר ביסוד תפיסתו הרואה בצו ההורות הפסיקתי צו מכונן הורות שתוקפו מעת מתן הצו ואילך. מאחר ואין מדובר בטעמים המתייחסים קונקרטי לענייננו, כי אם בטעמים עקרוניים, אין בכוונתי להידרש אליהם, שכן נכון להיום חלה הלכת סול, כפי שיבואר להלן.
5. ייאמר כבר עתה כי השתכנעתי כי יש ליתן צו הורות פסיקתי למן מועד לידת הקטין, ואלו טעמי:
6. כידוע, הלכת סול קבעה כי: "...בית המשפט לענייני משפחה יהא מוסמך על פי שיקול דעתו ואחר בחינת הנסיבות להקדים חלות הצו אף למועד הלידה וזאת מטעמים שירשמו על ידו, סמכות זו תהא סמכות רחבה ומסגרת השיקולים אותם ישקול בית המשפט תהא פתוחה". זאת ועוד, נקבע כי: "...על דרך הכלל, כאשר ימצא כי עסקין בבנות זוג אשר זוגיותן מוכחת ומבוססת והחלטה לעניין הורותו של הקטין, לרבות עצם הורותם של שני בני הזוג לגביה, התקבלה במשותף, וכי הבקשה הוגשה בפרק זמן סביר בהתייחס לנסיבותיו העניין לאחר הלידה – יעתר בית המשפט לבקשת ההורים למתן פסק דין רטרואקטיבי מעת הלידה".
7. השתכנעתי כי במקרה דנן המבקשות 1 ו-2 הן בנות זוג אשר חיות יחד תחת קורת גג אחת כידועות בציבור ומנהלות יחד משק בית משותף מזה 7-8 שנים (ראו סעיף 1 לבקשה וכן: הסכם לחיים משותפים מיום 23.9.11 - "הואיל" ראשון בעמ' הראשון). ביום 23.9.11 חתמו המבקשות על הסכם לחיים משותפים. ההסכם אושר וניתן לו תוקף של פסק דין ביום 31.10.11 על ידי כב' השי' מ' קראוס מביהמ"ש לענייני משפחה בכפר סבא (במסגרת תה"ס 48979-09-11). עותק ההסכם ופסה"ד המאשרו צורפו לבקשה וסומנו נספח "ד". במסגרת ההסכם, נטל על עצמן המבקשות אחריות מלאה כלפי הילדים המשותפים שיוולדו להן והתחייבו לשאת בכל המגוון והזכויות הכרוכות בגידול הילדים ללא קשר לזיקה הגנטית, וגם במקרה של פרידה (ראו סעיף ד' להסכם), וזאת עוד קודם ללידת הקטין (ההסכם מיום 23.9.11 והקטין נולד ביום 24.4.16). בהחלטה משותפת רכשו המבקשות מספר מנות זרע, המבקשת 1 הרתה באמצעות הליכי פוריות וילדה את הקטין (ראו נספח "ב" לבקשה- אישור ביה"ח אסף הרופא, ואישור המרכז הרפואי "כרמלי"). למבקשות שם משפחה משותף () עוד קודם ללידת הקטין על מנת שהנולד יקבל את שם משפחתן המשותף. למבקשות ילד נוסף, , נולד ביום 8.8.12 (מאותו תורם הזרע, כאשר המבקשת 2 הינה האם הביולוגית). הבן אומץ על ידי המבקשת 1 (ראו נספח "א" עותק צו האימוץ שניתן ביום 5.3.13 מפי מותב זה באמ"צ 5/13).

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 1951-03-17 [מס' 1951-03-17] ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה-משרד הרווחה והשירותים
החברתיים חיפה

8. לעניין טובת הקטין, דומני כי אין דבר העולה בקנה אחד עם טובת הקטין מאשר הקביעה כי בנות
הזוג [מס' 1951-03-17] אשר זוגיותן אמיתית, מוכחת ומבוססת, וההחלטה לעניין הורותו של הקטין התקבלה
במשותף, והן משמשות בפועל כאמהות לקטין למן לידתו, בהסכמה ברורה להורות משותפת אשר
קדמה להורות של הקטין, יוכרו ככאלה למן מועד הלידה כהורתם של שני בני זוג גנטיים.
9. זאת ועוד, אין חולק על כך כי טובת הילד מחייבת הכרה בזהותו של הקטין ושורשיו מיום הלידה
(ראו והשוו: תמ"ש (ת"א) 27235-09-16 פלונית נ' פמת"א [פורסם בנבו] (1.3.17)).
10. כאמור, הבקשה הוגשה כ-10 חודשים לאחר לידת הקטין. לעניין זה, אין בידי לקבל את עמדת
המשיב לפיה יש בעובדה כי הבקשה הוגשה זמן כה רב לאחר לידת הקטין כדי למנוע החלת הצו
רטרואקטיבי למועד הלידה. ביהמ"ש המחוזי היה נכון להכיר בהחלה רטרואקטיבית במקרים
בהם הוגשו הבקשות לכל המאוחר כ-3 חודשים לאחר הלידה. יצוין כי בתמ"ש (נצ') 13637-06-15
א.כ. נ' היועמ"ש [פורסם בנבו] (15.5.16) קבע כב' ס.ג. א' זגורי כי טווח הזמן של 6 חודשים ממועד
הלידה מאפשר שהות מספקת לפנייה לערכאות. הנימוקים שפורטו על ידי המבקשות בתצהירן
(נספח "א" לתשובת המבקשות מיום 11.7.17) נראים בעיני סבירים ואני מקבלת אותם (קשיים
טבעיים מצמיחת המשפחה, משך התאוששות ממושך מן הלידה, קושי כלכלי לאחר הלידה, וכן
מצב משפטי לא ברור ביחס לתחולת צווי ההורות). יצוין כי המשיב עצמו סבור כי יש בתצהיר
המבקשות כדי להסיר הספק והחשש כי העיכוב שחל בהגשת הבקשה יסודו בקרע ביחסי בנות
הזוג, ואמנם לאחר עיון בתצהיר, לא ביקש המשיב כי ייערך תסקיר עו"ש בעניין הבקשה (ראו:
סעיף 15 לתגובת המשיב מיום 3.9.17). סבורני כי בנסיבות דנן, אין באלמנט הזמן כדי לשנות
מהמסקנה המשפטית אליה הגעתי.
11. מובהר כי לא מדובר בצו המכונן מצב חדש שנוצר, אלא הוא משקף עובדה קיימת, לפיה בת זוגה
של ההורה הביולוגית משמשת כהורה נוסף לקטין מרגע היוולדו. לפיכך, אין כל מניעה כי הצהרה
זו לא תחול רטרואקטיבית ותשקף את המצב לאשורו, דהיינו שמיום הלידה, בת הזוג שאינה הורה
ביולוגית, משמשת כהורה נוסף לכל דבר ועניין (ראו והשוו: תמ"ש (ת"א) 41067-04-16 היועמ"ש
נ' פלונית [פורסם בנבו] (1.12.16)).
12. זאת ועוד, סבורני כי ההכרה הרטרואקטיבית בהורות של המבקשת 2 מיום הלידה מיטיבה עם
הקטין ועולה עם הצורך להכיר בזכויותיו ולממשן (ראו והשוו: תמ"ש (ת"א) 27235-09-16 פלונית
נ' פמת"א [פורסם בנבו] (1.3.17)).

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 1951-03-17 ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה-משרד הרווחה והשירותים
החברתיים חיפה

1 13. לטעמי, יש בעובדות המפורטות לעיל כדי להצדיק מתן צו הורות פסיקתי שמועד חלותו ממועד
2 הלידה.

3
4 14. אשר על כן, ולאור כל המפורט לעיל, הנני קובעת בזאת כדלקמן:

5
6 המבקשת מס' 2, הגב' [redacted] ת.ז. [redacted] תירשם כהורה נוסף של הקטין [redacted]
7 [redacted] ת.ז. [redacted] החל ממועד לידת הקטין ביום 24.4.16.

8 הקטין יירשם כבנה לכל דבר ועניין של המבקשת 2 ובינה לבין הקטין יחולו כל החובות, הזכויות
9 והסמכויות הקיימות בין הורה לילדו.

10
11 משרד הפנים ירשום את דבר ההורות בהתאם לפסק הדין.

12
13 המזכירות תמציא לצדדים ולמשרד הפנים ותסגור התיק.

14
15 ניתן היום, ח' תשרי תשע"ח, 28 ספטמבר 2017, בהעדר הצדדים.

16

ש.ק.ה

שושנה בוגר,
שופטת בכירה

17
18

החלטה

